

Adunarea cu frații slujitori

Brașov – sâmbătă, 19 august 2000

Ewald Frank

Vă salut pe toți în Numele scump al lui Isus Hristos. Este cu siguranță un mare privilegiu pentru noi să fim astăzi cu toții aici și să vedem așa de mulți strânși în Numele scump al lui Isus Hristos, Domnul nostru, cu o singură dorință în inima noastră: să auzim din cer, să primim Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest timp și să fim pregătiți pentru revenirea foarte apropiată a Domnului nostru Isus.

Am în urmă o călătorie destul de lungă. Și înainte să venim aici, în țările balcanice, am vizitat șase țări în Africa și a fost o călătorie foarte, foarte grea. Acum am fost în Albania și Bulgaria și ieri am venit în țara voastră.

Noi așteptăm ca în aceste zile să aibă loc ceva deosebit. Nu este omul cel care vine, ci este Dumnezeu care vine la om. Și un om al lui Dumnezeu autentic nu va stabili o legătură între el și adunare. Un om al lui Dumnezeu autentic va stabili o legătură între Dumnezeu și adunare. Deci în aceste adunări trebuie să se întâmple ceva ce să ducem cu noi în veșnicie. Vom împărtăși multe, multe texte din Scriptură, pentru că așa cum a spus și fratele Branham, cuvintele mele pot fi cuvintele unui om, dar acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna.

Din Matei 13 aș vrea să încep să citesc vers. 11 și apoi 16. Matei 13:11: „*Isus le-a răspuns: «Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat»*”. Domnul Își va descoperi tainele numai aceluia care sunt gata să le primească. Dacă tu ești gata să primești tainele Împărăției lui Dumnezeu, atunci El îți va vorbi. Dar dacă nu primești ceea ce Dumnezeu a hotărât ca tu să primești, atunci vei auzi doar cu urechile tale firești, dar nu cu inima ta. Este foarte important să-ți acordezi inima să audă Cuvântul lui Dumnezeu. În vers. 16 citim: „*Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*” În cartea Apocalipsei cap. 2 și 3 citim de șapte ori „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul*”. Domnul

întotdeauna Și-a adresat mesajul, îngerului acelei biserici. Dar la sfârșitul fiecărui mesaj nu spune „cine are urechi, să asculte ceea ce îngerul zice Bisericii”, ci „*ce zice Bisericii Duhul*”.

În timpul nostru, Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham într-un mod deosebit. Dar sunt atât de mulți care merg din țară în țară și repetă „prorocul a spus”, „prorocul a spus”, dar ei nu înțeleg prin descoperire divină ceea ce a spus Dumnezeu prin proroc. De aceea avem atât de multe direcții în cadrul mesajului. Este atât de important să înțelegem ceea ce spune Duhul și inima noastră trebuie să fie deschisă.

Și în vers. 17 scrie: „*Adevărat vă spun că mulți proroci și oameni neprihăniți au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi și nu le-au auzit*”. Ascultați și vers. 18-19: „*Ascultați, dar, ce înseamnă pilda semănătorului. Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui...*”.

Este atât de important să înțelegi Cuvântul lui Dumnezeu prin descoperire divină! Aduceți-vă aminte de Luca 24. Cei doi ucenici mergeau împreună cu Isus pe drum și ei vorbeau unul cu celălalt. Era o discuție, ei schimbau între ei gânduri, dar când a început să vorbească Isus, atunci a venit lumina, a venit descoperirea și inimile lor au început să ardă. Domnul le-a deschis înțelegerea ca să înțeleagă că tot ceea ce s-a întâmplat atunci era conform Scripturii. Dacă Domnul este cu noi astăzi, El va vorbi cu noi în legătură cu lucrurile care se petrec astăzi. Noi suntem foarte aproape de a doua venire a lui Hristos și acesta este un timp al chemării afară, un timp de pregătire.

Dar vreau să vă citesc și vers. 23: „*Iar sămânța căzută în pământ bun este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce roadă...*”. Cunoașteți textul mai departe.

Este atât de important să fii în prezența lui Dumnezeu. Și așa cum apostolul Pavel a scris corintenilor, lucrurile duhovnicești trebuie înțelese prin Duhul. Omul firesc nu poate primi lucrurile Duhului. Și Isus a spus: „*cuvintele, pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață*”. Și Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul, dar el trebuie descoperit prin Duhul Sfânt.

Acum, eu consider această adunare mai mult ca o adunare a fraților slujitori, o întâlnire pentru frații care slujesc Domnului cu Cuvântul. Și

noi înțelegem că Dumnezeu a dat diferite slujbe, dar este același Duh Sfânt și este același Dumnezeu care lucrează totul în toți. Cei care sunt în mesajul acestui ceas cunosc ceea ce a făcut Dumnezeu. Și în acest serviciu, poate voi împărtăși câteva lucruri, ca voi să fiți siguri că noi nu credem propriile noastre tâlcuiri, ci credem Scriptura.

Pentru mine este atât de important să cred conform Cuvântului lui Dumnezeu! Nu tâlcuiri, ci Cuvântul original al lui Dumnezeu, pentru că numai Cuvântul original este adevărata sămânță. Dacă primim Cuvântul lui Dumnezeu în inima noastră, atunci Duhul Sfânt vine peste noi și tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu va fi descoperit și va deveni realitate. De fapt, întregul plan de mântuire este în legătură cu făgăduințele și împlinirea lor. Acesta este modul lui Dumnezeu de a face lucrurile. Mai întâi El dă făgăduința, apoi credința noastră este ancorată în făgăduință și apoi vedem făgăduința împlinită.

De aceea Pavel scrie corintenilor în 2 Corinteni 1:20: „*Pentru că, oricâte promisiuni ale lui Dumnezeu ar fi, în El este da-ul și în El Amin-ul, pentru gloria lui Dumnezeu prin noi*” [Biblia București 2001]. Noi suntem o parte a împlinirii prorociilor Bibliei din timpul nostru. Noul Testament a început cu împlinirea făgăduințelor biblice. Ioan Botezătorul a fost un proroc făgăduit. Isaia 40:3 spune: „*Un glas strigă: «Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!»*”. Au trecut 800 de ani până când această făgăduință să devină realitate. Dar Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său. Și când s-a împlinit timpul, această făgăduință a devenit realitate. În Maleahi 3:1, Biblia spune: „*trimit pe solul Meu și el va pregăti calea înaintea Mea*”. Au trecut patru sute de ani și la împlinirea timpului [făgăduința a devenit realitate].

Și eu aș vrea să înțelegeți următorul lucru: ori de câte ori Dumnezeu Își împlinește Cuvântul Său, supranaturalul are loc pe pământ. Cerul coboară pe pământ și Dumnezeu lucrează într-un mod supranatural.

Când a venit timpul, conform Luca 1, îngerul Gavril a coborât în Templu, a stat în partea dreaptă a altarului și i-a spus lui Zaharia: „Tu ești în vârstă, soția ta este în vârstă și nu aveți copii. Dar soția ta va avea un fiu și-i vei pune numele Ioan. El va merge înaintea Domnului ca să

pregătească calea; el va merge în duhul și în puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și să pregătească calea Domnului”.

Aș vrea să țineți minte pentru totdeauna acest lucru: Noul Testament a început cu împlinirea făgăduințelor biblice. Noul Testament se încheie cu împlinirea făgăduințelor biblice. Și ori de câte ori Dumnezeu Își împlinește făgăduințele, supranaturalul se întâmplă pe pământ.

La numai șase luni după ce îngerul i-a vorbit lui Zaharia, i-a vorbit Mariei și i-a dat făgăduința că ea va avea un Fiu și acesta va fi Fiul lui Dumnezeu. Mai întâi ea a primit Cuvântul făgăduinței, apoi Duhul Sfânt a umbrat-o. În felul acesta Cuvântul a devenit trup. Mai întâi Cuvântul și apoi Duhul; și apoi împlinirea făgăduinței.

Preaiubiților, acest lucru este atât de important, pentru că noi trăim într-un timp când sunt atât de multe activități religioase: fiecare biserică are programul ei, fiecare evanghelist are programul lui. Sunt foarte multe programe în toate bisericile, în toate denomițiile. Dar cum rămâne cu planul lui Dumnezeu? Cum rămâne cu Cuvântul Lui făgăduit? Cum rămâne cu a avea parte de ceea ce face Dumnezeu astăzi?

Eu sunt în slujbă de mulți ani. Am vorbit ieri la București, mă uit în urmă la peste patruzeci de ani de slujbă - în decembrie 1959 am tradus pentru prima dată o predică a fratelui Branham în limba germană - deci mă uit în urmă la mulți ani de slujbă. Și eu nu sunt unul venit de curând în Împărăția lui Dumnezeu. I-am cunoscut pe toți marii evangheliști și toate marile lor programe. Dar eu am vrut să fiu o parte din ceea ce face Dumnezeu astăzi. Pe mine nu mă interesează ce fac oamenii. Eu vreau să știu ce a făgăduit Dumnezeu și eu o cred și am parte la acest lucru.

Deci, la prima venire a lui Hristos a venit un om trimis de Dumnezeu cu Cuvântul lui Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu, ca să pregătească calea Domnului, să aducă Mirele și Mireasa împreună. Nu a fost un om cu renume printre oamenii religioși. Fariseii nu l-au plăcut, nici saducheii nu l-au plăcut, dar oamenii veneau să-l asculte, pentru că Dumnezeu era cu el.

Dumnezeu nu folosește o biserică, Dumnezeu nu folosește o religie. Dumnezeu îi folosește pe slujitorii și prorocii Săi. De la începutul timpului, Dumnezeu întotdeauna a ales un proroc. Noe a fost un proroc, Avraam a fost proroc, Moise a fost un proroc, Ilie a fost un

proroc, Isaia a fost un proroc, toți prorocii din Vechiul Testament. Și în Luca 16:16 scrie: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește; și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală*”.

De asemenea citim în Noul Testament, în care se confirmă făgăduințele din Vechiul Testament. Și spune că înainte ca să vină ziua Domnului, Dumnezeu va trimite pe prorocul Ilie ca să reașeze toate lucrurile la locul lor. Vom vorbi despre acest lucru în întâlnirile care vor urma.

Astăzi vreau doar să împărtășesc câteva lucruri cu frații, în special cu cei care, poate, privesc lucrurile în mod diferit. Eu știu că este aceeași situație în toată lumea. Dar așa cum am încercat să spun deja înainte, privesc în urmă la mulți ani de slujbă și, de asemenea, sunt recunoscător Dumnezeului Atotputernic pentru privilegiul special pe care mi l-a dăruit: acela că eu L-am cunoscut pe Domnul, înainte de a-l cunoaște pe prorocul Lui. Mulți îl cunosc pe proroc, dar nu-L cunosc pe Domnul, ei nu cunosc nici măcar Cuvântul Lui.

Într-una din adunările din Africa, după serviciu, fratele responsabil a venit la mine și a spus: „Frate Frank, noi am trăit cu impresia că tu crezi mesajul prorocului, dar tu predici doar din Biblie. Tu nu predici din predicile fratelui Branham, tu predici doar Cuvântul lui Dumnezeu”. Răspunsul meu a fost: „Predicile fratelui Branham au fost predicate de el și au fost traduse în diferite limbi. Eu nu trebuie să le predic din nou”.

Dar slujba mea are două părți. Și eu trebuie să-L ascult pe Domnul cu foarte multă exactitate. Primul lucru pe care mi l-a spus Domnul a fost: „Te voi trimite din oraș în oraș, ca să predici Cuvântul Meu”. Și a doua parte a fost că Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea Cuvântului Său și hrana pe care trebuie s-o depozitez, pe care apoi s-o împart este Cuvântul făgăduit și descoperit în mesajul acestui timp”.

Deci eu fac aceste două lucruri: merg din țară în țară, din oraș în oraș ca să predic Cuvântul lui Dumnezeu, întreg planul lui Dumnezeu. În același timp am tradus în limba germană peste 200 de predici ale fratelui Branham și au fost traduse și în alte limbi. El a fost un om trimis de Dumnezeu, el a fost prorocul, lui i s-a spus că mesajul lui va premerge cea de-a doua Venire. Dar Dumnezeu Își ia doar prorocul, El nu ia Cuvântul descoperit lor. Cuvântul descoperit nouă, încă îl avem cu

noi. Dar mulți dintre frați nu înțeleg slujba mea, pentru că eu nu repet „prorocul a zis, prorocul a zis”.

Dar vreau să știți că nu există o altă persoană pe acest pământ care să fie în legătură cu slujba fratelui Branham așa cum este fratele Frank. L-am cunoscut pe fratele Branham timp de zece ani, am fost cu el în aceeași mașină, am mâncat la aceeași masă, am fost la el acasă, deci l-am cunoscut în mod personal. Dar eu Îl cunosc și pe Domnul, personal. Și prin harul lui Dumnezeu, nu am fost cu el doar în timpul vieții lui, am fost acolo și atunci când el a fost înmormântat. Și în seara când a fost înmormântat, am plâns foarte mult și am vorbit cu Domnul. I-am spus Domnului: „Cum va putea fi pregătită Mireasa fără slujba pe care a avut-o acest om?” Nu am plâns în viața mea așa cum am plâns în acea zi. Inima mea era sfâșiată. Pentru mine era ca și cum lumea s-ar fi sfârșit și vorbeam cu Domnul: „Doamne, cum vor merge lucrurile? Ce se va întâmpla?” Chiar L-am întrebat: „De ce Ți-ai luat slujitorul?” Voi știți, în asemenea momente spui multe lucruri.

Dar când am venit acasă de la funeralii – era în seara acelei zile – o pace a lui Dumnezeu a venit peste mine. Foarte rar am experimentat o asemenea pace a lui Dumnezeu. Și de data aceasta n-a fost o voce, ci a vorbit în inima mea: „Acum a venit timpul tău, ca să dai hrana care a fost depozitată”. Și fratele Frank a fost acela care, în ziua următoare i-a chemat pe toți frații la o întâlnire deosebită și le-am spus ceea ce Domnul aranjase deja și ce urma să aibă loc acum. Dacă nu ar fi fost un frate Frank, nu s-ar fi știut de acest mesaj astăzi și întreaga lume nu ar fi știut ceea ce a făgăduit Dumnezeu și ceea ce a făcut în timpul nostru. Și aceasta doar pentru că Domnul a poruncit dinainte ce să fie făcut. Apoi, prin harul lui Dumnezeu, am dus mesajul până la marginile pământului.

Dar și alți frați au încercat să-L slujească pe Domnul, însă ei și-au răspândit propriile lor idei și interpretări. Eu nu am nici măcar o singură interpretare; am Cuvântul original al lui Dumnezeu. Și orice spun sau nu spun alți frați, ei vor da socoteală pentru acest lucru. Dar de multe ori inima mea este zdrobită din cauza acestei situații. Eu îi iubesc pe toți frații, dar nu toți frații mă iubesc pe mine. Înțelegeți? Știți, dacă predici Cuvântul lui Dumnezeu, nu poți plăcea urechilor oamenilor. Așa cum apostolul Pavel a scris galatenilor în Gal 1:10: „*Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos*”.

Dar, ca să fiu cinstit – și o spun pentru frații care slujesc [cu Cuvântul] – fratele Branham, în decursul multor ani a făcut, uneori, diferite afirmații asupra aceluiași subiect. Și atunci eu trebuie să mă întorc la Biblie și să-mi găsesc absolutul meu final în Cuvântul lui Dumnezeu.

Vă dau un exemplu. Apocalipsa 10:7 este la singular, nu la plural; aici nu scrie despre taine, sau tainele Cuvântului lui Dumnezeu, ci este scris la singular: „taina lui Dumnezeu”. Citim versetul: „*ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor*”.

Fratele Branham a folosit acest text de foarte, foarte multe ori, dar nu l-a folosit la singular, așa cum este scris. El l-a folosit la plural. El spune întotdeauna: „în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, toate tainele Cuvântului lui Dumnezeu se vor încheia”. Și vă spun de ce a făcut el acest lucru: pentru că el era mesagerul pentru a șaptea epocă a bisericii și prin ultimul mesaj al îngerului pentru a șaptea epocă a bisericii, toate tainele, de la Geneza la Apocalipsa, au fost descoperite. Este un text profetic - și profețiile biblice au, de multe ori, o dublă aplicare. Și fratele Branham cunoscându-și slujba și poziția lui în biserica Dumnezeului Celui viu, a putut folosi acest text la plural pentru că, așa cum am spus, lui i-au fost descoperite tainele ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum nu s-a întâmplat niciodată de la începutul omenirii. Niciodată pe pământ, Cuvântul lui Dumnezeu n-a mai fost descoperit într-un mod atât de adânc și minunat. Și după două mii de ani Isus Hristos a fost și este același. Eu sunt un martor ocular al acestei slujbe supranaturale. Am auzit-o de pe buzele fratelui Branham personal, când el a povestit cum a venit Îngerul la el, în mai 1946.

Știți, preaiubiți frați și preaiubite surori și dragi prieteni, acum Dumnezeu ne va încerca inimile, dacă noi credem într-adevăr conform Scripturii. Am încercat să spun deja, că atunci când Dumnezeu dă făgăduințe, supranaturalul are loc. Când El împlinește făgăduințe, din nou, supranaturalul are loc.

Și Dumnezeu Se descoperă slujitorilor Săi în diferite feluri. În Vechiul Testament, în Geneza 18, Domnul l-a vizitat pe Avraam împreună cu doi îngeri. Și cei doi îngeri s-au dus la Sodoma, Geneza 19, dar Domnul a rămas cu Avraam. Și în Geneza 18:7, Scriptura spune:

„Domnul a vorbit cu Avraam: «Cum să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?...»”. Avraam era proroc. Și Cuvântul este descoperit prorocului; Amos 3:7: „*Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”. Dumnezeu i-a dat făgăduința lui Avraam, despre Isaac, dar de asemenea și făgăduința că urmașii lui vor fi scoși din Egipt după patru sute de ani. Când a sosit timpul și acei patru sute de ani s-au încheiat, Domnul i S-a arătat lui Moise în rugul care ardea, i-a vorbit și i-a spus: „Mi-am adus aminte de făgăduința Mea. Am auzit strigătul poporului Meu, am văzut necazurile lor, am venit să-i eliberez. Și te trimit pe tine și merg cu tine”. Deci a fost o experiență supranaturală. Nu a fost ceva în imaginație. A fost realitate. Domnul l-a vizitat pe Avraam și a mâncat cu el. Domnul Dumnezeu i S-a arătat lui Moise în acel foc supranatural. Dumnezeu Se descoperă prorocilor și le vorbește.

Putem merge până la prorocul Daniel la care a venit, de asemenea, îngerul Gavril ca să-i tâlcuiască vedeniile pe care le avea. Și apoi până la cartea Apocalipsei cap. 1 și 22. Biblia spune, de exemplu, în Apocalipsa 1:1 spune că: „Dumnezeu a trimis pe îngerul Său ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând”.

De ce menționez eu aceste lucruri? Ca să știți că Dumnezeu lucrează în același fel. Și dacă voi nu credeți așa cum este relatat în Biblie, nu puteți crede ceea ce are loc în timpul nostru. Dar dacă puteți crede ceea ce s-a întâmplat în timpul nostru, voi confirmați că credeți ceea ce a făcut Dumnezeu în trecut. Noi trăim acum și noi trebuie să credem în Isus Hristos acum. Și noi trebuie să trăim tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru.

Deja pe 11 iunie 1933, când fratele Branham a avut prima campanie de evanghelizare, circa trei sute de oameni L-au primit pe Hristos ca Mântuitorul lor și cu toții s-au dus la fluviul Ohio după ultimul serviciu de duminică dimineața, ca să aibă loc un serviciu de botez, sub cerul deschis. Era pe la ora două după amiază, când fratele Branham era pe cale să boteze a șaptesprezecea persoană. Atunci norul supranatural a coborât în mod vizibil pentru aproape patru mii de oameni. Mulți au leșinat. Alții au îngenunchiat să se roage pentru că toți au văzut lumina supranaturală de formă sferică. Și din această lumină supranaturală au fost spuse cuvintele: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost

trimis să premerge prima venire a lui Hristos, ție îți este dat un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Eu o cred din toată inima mea. Eu personal am văzut oameni care au fost prezenți acolo în 1933. În serviciul de Paște din 1966, fiul fratelui Baranham a întrebat dacă erau acolo oameni care au fost prezenți în 1933. Între doisprezece și patrusprezece persoane și-au ridicat mâna și s-au ridicat în picioare, mărturisind că au fost prezenți când s-a coborât lumina supranaturală, în iunie 1933.

Dar chiar și în acest caz este important să înțelegem cu exactitate ceea ce a fost spus. Și eu mi-am scris-o chiar în Biblia mea. Fratele Branham a spus: „nu că eu voi premerge a doua venire a lui Hristos, ci mesajul care îmi este dat mie va premerge a doua venire a lui Hristos”. Este necesar să luăm fiecare cuvânt exact așa cum este spus.

Și pe frații care nu au înțeles corect Apocalipsa 10:7, numai Dumnezeu îi poate ajuta. Nicio discuție nu poate aduce lumină. Dar eu vă pot spune cum vine descoperirea divină. Mai întâi trebuie să respecti Cuvântul lui Dumnezeu în felul în care este scris. Dacă nu respecti Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, niciodată nu ți se poate descoperi. Tot ce vine de la Dumnezeu vine prin descoperire divină. În Matei 16:16-18, cu toții cunoașteți discuția între Domnul și Petru. Și Domnul i-a spus: „nu carnea și sângele ți-a descoperit acest lucru, ci Tatăl Meu care este în ceruri”.

Totul vine prin descoperire divină; nu prin cunoștință intelectuală, nu prin explicații, nu prin interpretări, ci ea vine direct la tine - nu de la un frate, ci vine prin descoperire divină prin Duhul Sfânt.

De aceea a trebuit să subliniez încă de la început, că de șapte ori în Apocalipsa 2 și 3 avem aceeași formulare: „*cine are urechi de auzit să asculte ceea ce spune Duhul, Bisericilor*”. Și acest lucru este important în acest timp. Și numai dacă primim această descoperire divină de la Dumnezeu, vom avea aceeași înțelegere, aceeași descoperire, aceeași învățătură pentru că printr-un singur Duh toți au fost botezați într-un singur Trup și Isus Hristos este Capul. Nu un proroc, nu un predicator, ci Isus Hristos este Capul. Un proroc nu este lumina, el doar depune mărturie despre lumină. Prorocul nu este Cuvântul. Domnul nostru este Cuvântul. Un proroc nu este Calea. Isus Hristos este Calea. Un proroc nu este Adevărul: Isus Hristos este Adevărul.

De aceea, cu toții trebuie să înțelegem diferența între Domnul și slujitorii Săi. Să nu schimbăm niciodată locul unuia cu altul. Eu nu știu de ce ar trebui s-o spun, dar eu am o vorbă și sună cam așa: „dacă tu ești corect în inima ta, vei înțelege toate lucrurile în mod corect. Dar dacă nu ești corect în inima ta, orice aș spune eu, tu înțelegi greșit. Pentru că în tine este ceva greșit și nu în ceea ce spun eu”. De aceea vă rog, fiți cinstiți înaintea lui Dumnezeu și fiți deschiși în prezența Lui.

Așa cum am încercat să spun înainte, mulți frați care au fost foarte apropiați de fratele Branham, au înțeles greșit afirmațiile lui din predici. Vă dau două exemple, doar două. Am vorbit odată cu un frate, acum câțiva ani; îmi este foarte apropiat. Și deodată el a spus: „Frate Frank, totul s-a terminat. Învierea a avut loc. Noi toți suntem cu Domnul. Noi suntem cu toții la cina Mielului. Dar tu ai pierdut-o”. Și atunci eu i-am spus: „Tu ești aici și eu sunt aici”. El este cu circa cinci ani mai în vârstă ca mine. I-am zis: „Tu nu ești schimbat și eu nu sunt schimbat. Cum poți spune că învierea a avut loc? Cum poți spune că a avut loc deja răpirea? Frate, suntem amândoi aici”. Și apoi el a spus: „Prorocul a spus că răpirea este o descoperire”. I-am spus: „Ce-ai zis?” Și el a repetat: „Prorocul a zis că răpirea este o descoperire”. Și atunci l-am întrebat: „Ce vrei să spui cu asta?” El a spus: „este o descoperire”. L-am întrebat: „Ce descoperire?” „Este o descoperire că răpirea a avut loc”. I-am spus: „Frate preaiubit, descoperirea va deveni o realitate, pentru că se va întâmpla așa cum a promis Domnul”. Și știți ce a mai spus el, când am întrebat dacă s-au deschis mormintele? „Mormintele s-au deschis demult, prin slujba fratelui Branham”. L-am întrebat din nou: „Ce vrei să spui cu asta?” „Toate bisericile au fost morminte și toți au ieșit din aceste morminte”. „Dar cum rămâne cu răpirea?” Și el spunea tot timpul: „Tu nu vezi că eu sunt în răpire?”

Inima mea a fost atât de zdrobită pentru că îl iubeam pe acest frate. Chiar acum câteva săptămâni mi-a trimis o casetă.

Dar ceea ce încerc să vă spun este: dacă vă pierdeți respectul pentru Cuvântul lui Dumnezeu, acolo este punctul din care începe să lucreze un duh greșit. Întotdeauna să fiți siguri că aveți respect față de Cuvântul lui Dumnezeu. Și întotdeauna să fiți siguri că fiecare făgăduință pe care a dat-o Dumnezeu în Cuvântul Lui, va deveni realitate. Venirea Domnului a fost o realitate, slujba Lui a fost o

realitate. Nu doar descoperire; a fost o realitate. Moartea Lui a fost o realitate. Însmormântarea Lui a fost o realitate. Coborârea Lui în locuința morților a fost o realitate. Învierea Lui a treia zi a fost o realitate. El a stat patruzeci de zile cu ucenicii Săi și apoi a fost luat în slavă. Toate aceste lucruri n-au fost doar descoperire, ele au fost realitate - realitate - realitate. În același fel, când Hristos vine, acest lucru i l-am spus fratelui: „Când Hristos vine, eu plec. Atât timp cât eu sunt aici, El n-a venit încă, pentru că atunci când vine El, eu plec”. Este Cuvântul lui Dumnezeu! Și noi trebuie să credem cum zice Scriptura.

Preaiubiți frați care slujiți, vă rog fierbinte, în prezența Dumnezeului Atotputernic: să nu predicați și să nu învățați decât lucruri pe care le puteți predica și învăța din Cuvântul lui Dumnezeu. Și nu numai dintr-un singur loc, ci din întreaga mărturie a Scripturii.

Acum vă voi șoca. Dar numai ca să știți, de ce unii frați care au fost atât de aproape de fratele Branham sunt înverșunați împotriva fratelui Frank: chiar a doua zi după însmormântarea fratelui Branham, unul dintre cei mai apropiați oameni de slujitorul și prorocul lui Dumnezeu, a venit la camera mea de hotel și a încercat să mă convingă că fratele Branham este Isus Hristos. Am fost atât de șocat... La început nu-mi venea să cred ce aud. Apoi i-am zis: „Frate, ce vrei tu să-mi spui?” Atunci el a spus: „Este o descoperire. Este o descoperire pe care Dumnezeu ne-a dat-o că «acest om este mai mult decât un om». Dar este o descoperire”. Știți ce i-am spus în cele din urmă? L-am întrebat pe acest frate scump – numele lui începe cu litera „S” – și i-am zis: „Preaiubit frate, tu crezi în unitatea lui Dumnezeu?” „Desigur, eu cred”. A doua întrebare a mea a fost: „Vrei să-mi spui că William Branham a creat Universul?” Și el a zis: „Da, cu siguranță”. Vă închipuiți ce impresie mi-a făcut. În final a trebuit să-i spun fratelui să părăsească camera. M-am dus la ușă, am pus mâna pe clanță, am deschis ușa și știți ce am făcut? I-am spus: „Frate preaiubit, fratele Branham a fost un om căsătorit, a avut doi fii și două fiice”. I-am spus: „Tu ești un bărbat căsătorit. Mulți bărbați sunt căsătoriți. Și așa a fost și fratele Branham”. Dar el mi-a spus: „Dar aceasta este o taină, este o descoperire”. I-am spus: „Frate preaiubit, eu nu știu toate tainele, eu nu am toate descoperirile, dar cunosc taina căsătoriei. Și acum a venit timpul ca tu să părăsești camera”. Am deschis ușa și i-am spus: „Este timpul să pleci!”

Și din acea zi, acest domn a răspândit zvonul: „Fratele Frank este un german și el nu crede ceea ce a spus prorocul” și tot felul de lucruri.

Eu vă asigur, în prezența lui Dumnezeu, că eu cred Cuvântul lui Dumnezeu din toată inima mea, dar eu nu voi da slavă niciunui om. Eu voi da toată slava lui Dumnezeu, pentru totdeauna și în veci de veci. Eu nu sunt aici să-l predic pe Moise, nu sunt aici să-l predic pe Ilie. Eu sunt aici să-L predic pe Isus Hristos, să predic Cuvântul lui Dumnezeu, să vă arăt făgăduințele lui Dumnezeu pentru acest timp și să vă fac de cunoscut planul de mântuire. Și dacă sunteți rânduiți pentru viața veșnică, Domnul va fi cu voi și El vă va da descoperire divină. Și atunci veți cunoaște Scriptura, făgăduințele pentru acest timp și veți avea parte de împlinirea lor, a tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu le face.

Deci, vă rog înțelegeți: eu am o răspundere directă înaintea lui Dumnezeu, așa cum a avut-o și fratele Branham, așa cum a avut-o Pavel, așa cum a avut-o fiecare om autentic al lui Dumnezeu. Și datorită acestei răspunderi directe eu nu pot face niciun compromis. Eu mai bine aș muri înainte să fac vreun compromis. Eu nu voi predica ceea ce le place oamenilor să audă. Eu trebuie să predic Cuvântul lui Dumnezeu.

Mă voi referi la încă o experiență. Se poate să fi fost prin 1970, când pentru prima dată, în orașul Marsillia, Franța, câțiva frați de origine armeană au venit la mine și m-au întrebat despre cele șapte tunete și eu n-am putut răspunde. A fost pentru prima dată în viața mea când m-am dus rușinat în camera mea. Am fost atât de atins în inima mea pentru că a trebuit să le spun acelor frați: „Îmi pare rău! Nu știu”. Eu, un slujitor al Cuvântului lui Dumnezeu, a trebuit să spun: „Îmi pare rău! Nu știu”. Fusese întrebarea despre cele șapte tunete din Apocalipsa 10. Și m-am dus în camera de hotel foarte, foarte trist. Eram întristat în duhul meu și am zis: „Doamne, de ce s-a întâmplat că n-am putut să răspund?” A trebuit să dau acel răspuns „nu știu” pentru că nu știam. Deci, m-am rugat și apoi m-am dus la culcare. Și în dimineața următoare, în dimineața următoare... Eu vă spun adevărul, nu mint. Am auzit vocea Domnului de câteva ori, de cel puțin nouă ori; va trebui să număr încă o dată aceste trăiri. Dar în acea dimineață care a urmat, în acea cameră mică de hotel – era iarnă și camera era foarte friguroasă – dar în dimineața următoare Domnul m-a trezit cu o voce poruncitoare. Și vocea Lui vine întotdeauna din dreapta, de sus, de fiecare dată. Niciodată nu

vine de la stânga, niciodată direct din față. Întotdeauna vine din dreapta, de sus. Și Domnul a spus următoarele cuvinte, cu un ton poruncitor: „Slujitorul Meu, ridică-te și citește 2 Timotei 4!” Câteva momente n-am știut ce să fac; să mă îmbrac sau ce să fac... Și Domnul a vorbit a doua oară: „Ridică-te și citește 2 Timotei 4!” Vă puteți închipui cât de repede m-am îndreptat spre mica măsuță unde aveam Biblia și am citit 2 Timotei 4. De la vers. 1 aici scrie: *„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții și pentru arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura...”*. Am citit până la vers. 5 și la vers. 5 m-am oprit. Voi toți cunoașteți foarte bine 2 Timotei 4. Aici apostolul spune că: *„va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor”*. Dar omul lui Dumnezeu îl roagă fierbinte pe Timotei: *„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus”*. Nu era spus doar ca un lucru oarecare, ci era ca o însărcinare divină. După ce am citit vers. 5: *„Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist”*, am început din nou să citesc vers. 1. Și când am ajuns la vers. 2 – țineam Biblia în mână așa și citeam – și când am citit a doua oară aceste cuvinte: *„propovăduiește Cuvântul”*, mi-am pus Biblia jos, pe acea masă micuță și mi-am ridicat mâinile spre Domnul și am spus: „Domnul meu, pe atât de sigur pe cât mi-ai spus să citesc aceste cuvinte, ceea ce au spus cele șapte tunete nu a fost scris, nu a devenit o parte a Cuvântului lui Dumnezeu și de aceea nu se poate predica, la fel de sigur cum este spus «propovăduiește Cuvântul»”. Nimeni nu-și poate închipui siguranța pe care am avut-o. Dacă șaptezeci de înger ar veni din cer și ar spune: „Frate Frank, noi avem vești bune pentru tine, avem taina celor șapte tunete”, eu ar trebui să le spun: „Întoarceți-vă de unde ați venit!” Eu sunt atât de sigur că numai Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. Și noi trebuie să ne dăm seama de ce a spus Pavel: „chiar dacă ar veni un înger din cer și v-ar spune ceva diferit de ceea ce v-am spus...”. Voi știți ce spune Scriptura.

Deci, preaiubiții mei frați și surori, noi nu mergem și spunem doar „prorocul a zis, prorocul a zis”. Prin harul lui Dumnezeu, noi Îl

cunoaștem pe Domnul personal și am primit o trimitere divină: să ducem mesajul acestui ceas până la marginile pământului, să facem cunoscut acestei generații întregul plan de mântuire, să arătăm Cuvântul făgăduit pentru acest timp și să arătăm că Dumnezeu Și-a trimis prorocul și slujitorul Său, ca să descopere toate lucrurile ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu. Și slujba mea este în legătură directă cu slujba fratelui Branham. Dacă mai există vreun alt om pe pământ care poate veni aici și să spună: „Domnul mi-a vorbit în ziua cutare și cutare, în cutare și cutare oraș și mi-a spus cutare și cutare lucru”, dacă acel om vine aici, eu iau următorul avion și plec acasă; atunci nici n-ar trebui să fiu aici. Și așa cum spunea fratele Branham, Dumnezeu are un singur om – nu vreau să spun aceasta dar este adevărul - nu multe păreri. Și fratele Branham, de asemenea, spunea: „dacă se întâlnesc doi sau trei oameni, deja sunt mai mult de două sau trei păreri”. Dumnezeu are nevoie întotdeauna de o gură prin care să vorbească. Și să fiți siguri că El este acela care vorbește!

De multe ori i-am spus Domnului că mi-ar fi plăcut ca altul să ia slujba. Am avut toți acești ani în care I-am slujit Domnului, dar eu trebuie s-o fac până timpul meu se va încheia. Nici nu vă închipuiți cum mă simt când stau în mijlocul vostru. De prima dată când am venit în această țară, dragostea lui Dumnezeu ne-a legat împreună cu toți frații. Și va trebui s-o spun spre cinstea lui Dumnezeu: nu există nicio altă țară în Europa, cu binecuvântări vizibile așa cum este aici, în România. Dumnezeu v-a binecuvântat, El a fost cu voi în mod vizibil. Mulți vorbesc despre binecuvântare, dar nu o vezi. E bine când vedem binecuvântarea.

Deci, pentru mine și pentru noi este un privilegiu să fim astăzi aici. Noi vom petrece veșnicia împreună. Voi sunteți cei chemați afară în această generație. Voi sunteți aleși înainte de întemeierea lumii ca să cunoașteți adevărul. Și adevărul v-a făcut liberi. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze până când Îl vom întâlni. Slavă Numelui Său sfânt!

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Aș vrea să întreb dacă am profitat de această ocazie, ca noi să ne rededicăm viața Domnului. Câți dintre voi simțiți că aveți nevoie mai mult din Dumnezeu, mai mult din dragostea Lui, mai mult din Duhul Lui? Pentru ca Hristos să trăiască în noi. Să nu avem doar învățăturile, ci să-L avem pe Învățătorul - nu doar

descoperirea prin Duhul, ci [să avem] Duhul. Nu doar să vorbim despre adevăr, ci să-L avem pe El, care este Adevărul. Isus Hristos a spus: „*Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug*” [Ioan 10:10b]. Apostolul Pavel scrie galatenilor: „*și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*”.

[Nu se mai înțelege, este prea mult zgomot în sală, rugăciunile tuturor fraților sunt foarte puternice – n.ed.].

...El schimbă inimile noastre, El schimbă sufletele noastre... El dă descoperire. El este aici și toate binecuvântările lui Dumnezeu vă aparțin. Credeți-le, primiți-le! Primiți descoperire, primiți vindecare, primiți eliberare, primiți descoperire de la Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos... [...] Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!

Câți Îl iubesc pe Domnul? Spuneți „Amin”. Câți de aici iubesc Cuvântul Lui? Câți dintre voi apreciază că El a trimis mesagerul și mesajul? Dumnezeu v-a dat urechi ca să auziți, ochi ca să vedeți și inimi ca să credeți. Credeți acum și veți vedea slava lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos. Aleluia!